

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 35, 2015

Nummer 35, 2015

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2015:3471](#) 25-08-2015

RECHTSPRAAK

Moeder frustreert omgangsregeling van kind met vader. Uiteindelijk is zij met het kind naar Portugal verhuisd. De rechtbank wijst verzoek van de in Nederland wonende vader om hem met het eenhoofdig gezag te belasten toe. Het hof bekrachtigt deze beschikking en voegt toe dat de moeder het paspoort van de minderjarige op straffe van een dwangsom aan de vader moet afgeven. De rechtbank heeft, na eerdere afwijzing van het verzoek om gezamenlijk gezag en vaststelling omgangsregeling, aan de vader het gezag alleen toegewezen nadat de moeder de opgelegde omgangsregeling niet meer nakwam door te verhuizen naar Portugal. De vader had daarbij toegezegd dat het kind, ook als hij het gezag alleen zou krijgen, bij de moeder, maar dan wel in Nederland, zou kunnen verblijven, mits de omgangsregeling zou worden nagekomen. Van die toezegging is de vader teruggekomen. Het hof oordeelt eerst dat de gewone verblijfplaats van het kind ten tijde van de indiening van het verzoek in eerste aanleg in Nederland lag op grond van de jurisprudentie Brussel II bis. Het hof oordeelt verder dat de vrouw onvoldoende heeft aangevoerd om te rechtvaardigen dat zij de band met de man als mede-ouder van de minderjarige volledig heeft doorgesneden, terwijl de man een mogelijke verhuizing naar hem goed heeft doordacht. Het hof passeert bewijsaanbod van de vrouw en bekrachtigt beschikking.

Uit de kortstondige relatie van partijen is in 2010 de minderjarige geboren. De relatie tussen partijen is reeds tijdens de zwangerschap geëindigd. De minderjarige is door de man erkend. De vrouw oefende het eenhoofdig gezag uit. De vrouw heeft de omgangsregeling tussen de man en de minderjarige al korte tijd na de geboorte stopgezet. Na een aantal procedures is bij beschikking van 5 maart 2014 uiteindelijk een omgangsregeling vastgesteld. Tot 6 september

heeft er ingevolge die beschikking omgang plaatsgevonden tussen de man en de minderjarige. Kort daarna is de moeder met de minderjarige naar Portugal vertrokken en heeft zij het kind daar ingeschreven op een school in Portugal. Bij de beschikking waarvan beroep heeft de rechtbank het gezag over de minderjarige aldus gewijzigd dat uitsluitend de man met het gezag is belast. De rechtbank is er bij die beslissing van uitgegaan, dat de vrouw naar Nederland zou terugkeren en de minderjarige conform de toezegging van de man, bij de vrouw zou kunnen verblijven, als zij de omgangsregeling zou nakomen. Die toezegging heeft die man overigens later in hoger beroep ingetrokken. In hoger beroep voert de vrouw onder meer aan dat de rechtbank de man ten onrechte heeft belast met het eenhoofdig gezag, primair omdat de rechtbank niet bevoegd zou zijn om van het verzoek van de man kennis te nemen en subsidiair niet aan de gronden voor een gezagwijziging zou zijn voldaan. Met betrekking tot de vraag of de Nederlandse rechter bevoegd is, overweegt het hof dat de vrouw haar stelling dat de gewone verblijfplaats van de minderjarige op 9 oktober 2014 naar Portugal was verlegd onvoldoende heeft onderbouwd. Volgens het hof moet het er daarom voor worden gehouden dat toen nog geen sprake was van en integratie in een sociale en familiale omgeving en aldus een bestendig verblijf van de minderjarige in Portugal. Haar gewone verblijfplaats in de zin van artikel 8 lid 1 Brussel II bis was toen nog in Nederland. De rechtbank heeft zich derhalve terecht, op grond van de jurisprudentie inzake de Brussel II bis-verordening bevoegd geacht van het inleidend verzoek van de man kennis te nemen. Wat de wijziging van het gezag betreft verwijst het hof naar het bepaalde in artikel 1:253c BW. Ingevolge dit artikel wordt het verzoek tot wijziging van het gezag alleen toegewezen indien de rechtbank dit in het belang van het kind wenselijk oordeelt. Het hof is op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat de vrouw met haar handelwijze, waarbij zij de minderjarige abrupt heeft weggehaald uit haar omgeving en heeft bewerkstelligd dat er geen omgang meer plaatsvindt tussen de man en de minderjarige er blijk van heeft gegeven het belang van de minderjarige uit het oog te hebben verloren. Ook al gaat het goed met de minderjarige, dat doet niet af aan het feit dat zij thans alweer een jaar verstoken is van contact met de man. Ondanks de stelling van de vrouw dat zij goede redenen had om de band met de man door te snijden heeft de vrouw naar het oordeel van het hof onvoldoende aangevoerd om te rechtvaardigen dat zij de band met de man als mede-ouder van de minderjarige heeft afgesneden. De man geeft er daarentegen blijk van dat hij een mogelijke verhuizing naar hem goed heeft doordacht, waarbij hij zich heeft laten adviseren door een psycholoog. Alles afwegende acht het hof de toewijzing van het eenhoofdig gezag aan de man, niettegenstaande de ingrijpende gevolgen van de daarmee gepaard gaande wijziging van de verzorgingssituatie voor de minderjarige, in het belang van de minderjarige wenselijk. Het hof acht het daarbij van groot belang dat de Raad voor de Kinderbescherming intensieve bemoeienis heeft aangekondigd zodra de minderjarige terugkeert in Nederland. Het hof bekrachtigt na

behandeling van de overige grieven de bestreden beschikking en veroordeelt de vrouw binnen twee dagen na betekening van de beschikking het paspoort van de minderjarige af te geven, onder verbeurte van een dwangsom.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 25-08-2015

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2015:3471

Zaaknummer: 200.169.750/01 en 200.169.750/01

Wetsartikelen: 1:253c BW